

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului

Cu dulce praznic de Bobotează Mă las în mijlocul tău, Ierusalime român, popor cu nume nou. Ți-am dat nume nou, poporul Meu, și te-am botezat cu Duhul Sfânt mereu, și te-am însemnat al Meu, căci cerul stă deschis deasupra ta, iar îngerii lui Dumnezeu se suie și coboară peste Mine, și iarăși se coboară și suie când grăiesc Eu cuvântul Meu în mijlocul tău, și te voiesc să stai fără vicleșug înaintea Mea și să crezi, poporul Meu, așa cum fără de vicleșug credeau în cuvântul Meu de peste ei ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, și pe care Eu îi învățam să creadă după ce le vedeam inima și ușorul din ea, cu care ei Mă primeau și Mă iubeau și Mă credeau, poporul Meu, iar Eu îi botezam mereu, mereu pe ei cu Duhul Sfânt, așa cum și cu tine azi lucrez, ca să te țin în baia nașterii de sus mereu, mereu, căci Eu sunt Cel ce botează cu Duhul Sfânt, poporul Meu.

O, cu multă iubire Îmi alegeam Eu pe ucenicii Mei, și cu mare putere îi învățam pe ei, iar ei erau fără vicleșug și Mă credeau și Mă înțelegeau și Mă urmau, poporul Meu. Când ei aflau de la unul la altul despre Mine, se întrebau și se bucurau, și Mă mărturiseau fără de vicleșug, fără de îndoială în venirea Mea atunci de la Tatăl pe pământ, și Îmi spuneau Învățător, dar și Eu îi mărturiseam pe ei și le spuneam: *«Veniți, și veți vedea unde este sălașul Meu»*, și le spuneam: *«Tu ești Simon, și te voi numi Chefa»*; la altul îi spuneam: *«Vino după Mine!»*, iar la cel care a venit la Mine i-am spus: *«Iată cu adevărat israelitean întru care nu este vicleșug»*. El atunci M-a mărturisit zicând: *«Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Împăratul lui Israel, fiul lui Iosif din Nazaret»*, iar Eu l-am pecetluit pe el și i-am spus: *«Amin, amin grăiesc vouă: veți vedea, de acum, cerul deschizându-se și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborându-se peste Fiul Omului»*. Amin.

O, cu mare iubire îi învățam pe ucenicii Mei iubirea cea nefățarnică și credința cea neîndoielnică, și umblam după ei ca să Mi-i aleg, și îngerii Îmi slujeau, precum le-am spus Eu lor, și am făcut din apă vin, ca să-Mi aleg ucenici, și i-am ales lucrând minuni înaintea lor, iar când cel fără de vicleșug a venit noaptea la Mine ca să-și mărturisească credința lui neîndoielnică cum că Eu am venit de la Dumnezeu Învățător pe pământ, și că minunile pe care le făceam Mă mărturiseau Fiu al Tatălui, Eu, Domnul, i-am spus lui: *«Amin, amin grăiesc ție: de nu se va naște cineva de sus, din apă și din Duh, nu poate să intre în împărăția cerurilor»*, și i-am despicat lui taina nașterii de sus, căci el era fără de vicleșug, deși era învățător în Israel, și dintre cei de frunte între ei, și iarăși i-am spus lui: *«Cel ce crede în Mine, nu se osândește, iar cel ce nu crede, a și fost osândit, căci lumina a venit în lume, și oamenii au iubit întunericul mai mult decât lumina, căci faptele lor erau rele, și nu voiau să fie ele la lumină dovedite»*, și așa am putut Eu să-i spun lui puterea Mea cea din Tatăl peste cei ce fără de vicleșug cred în Mine, și, iarăși, durerea Mea cea de la om, după ce omul, cunoscându-Mă și iubindu-se mai mult pe sine, Mă tăgăduiește apoi.

O, poporul Meu, taina botezului este taina nașterii de sus, și așa îi învățam Eu pe cei fără de vicleșug să fie ucenici ai Mei și să creadă lucrând tainele cele cerești pe pământ, așa cum și în vremea venirii Mele de acum am lucrat, poporul Meu, dar, ca și atunci, puțini de tot au voit să rămână ai Mei cu totul, și fără de vicleșug să-și fi dat Mie vremea Mea cu ei ca să-i am ca rod înaintea Tatălui și să nu se osândească ei neiuibind lumina, ci întunericul și faptele lor, ținute la întuneric.

O, n-am putut să-l fac pe Israel cel de atunci să înțeleagă de la Mine că Eu nu sunt doi Dumnezei; n-am putut, și numai o mică rămășiță de-a lui a voit atunci cu harul Meu, iar celălalt s-a lăsat sub întuneric, lăudându-se el cu legea, care ocrotea păcatul și care nu putea să

mântuiesc omul de la pierzare, și, iată, așa am pățit și azi, o, poporul Meu, dar și pentru azi rostesc și spun: Eu nu sunt doi Dumnezeu, și Unul Dumnezeu sunt, și M-am coborât din cer ca să-l fac sfânt pe om, și așa să-l izbăvesc pe el. Amin.

O, poporul Meu, o, poporul Meu! Te botez mereu, mereu cu Duhul Sfânt și te învăț nașterea și creșterea, și apoi împruncirea, viața cea fără de păcat, fiule, că Mă doare, și Mă doare cu amar când aud pe pământ om care spune că nu cere Dumnezeu păcătoșilor ceea ce cere la cei sfinți pentru izbăvirea lor. Dar acum Eu Îmi șterg obrazul de lacrimi și iar plâng pe el, și iar Mi-l șterg și spun: cel ce păcătuiește cu lege, zice el, acela este despărțit de Mine, căci Eu sunt Cel fără de păcat, și sunt Dumnezeu celor ce stau sub harul Meu ocrotitor, așteptând după cei ce păcătuiesc, să părăsească păcatul și să se sfințească pentru izbăvirea lor, căci Eu sunt Unul Dumnezeu. Amin.

Cu dulce praznic de Bobotează stau azi în mijlocul tău, poporul Meu de azi, și te-am așezat să pui masă de pe pământ, și Eu să pun pe ea din cer, și să-l îmbiu să vină pe poporul Meu de ieri, pe poporul Meu de demult, ca să cinez cu el praznic de botez, căci el a căzut din har după ce M-a cunoscut că de la Dumnezeu am venit la el ca să-l povățuiesc și să-l nasc apoi de sus și să-l am al Meu, dar el M-a voit de Dumnezeu așa cum este el, și nu așa cum îl pot Eu avea pe om al Meu.

O, măi popor de demult, o, nu așa, tată, nu așa cum stai tu acum, departe de faptele credinței tale în Mine, nu așa Mă poți tu numi pe Mine Dumnezeu al tău. Eu sunt Dumnezeu celor ce părăsesc păcatul, ca să vină la Mine și să ia peste ei botezul cu Duhul Sfânt pentru ca să rămână sfinți apoi, și nu tot păcătoși și nu tot slujitori ai trupului. Te îmbrățișez cu cuvântul, popor de demult. Stau la masă cu tine și plâng, tată, și dau să-ți amintesc de minunea Mea, de glasul Meu care grăia cu tine și te învăța să fii, și să nu te mai lași să mori, ci să fii viu, și sfânt lui Dumnezeu să fii, că nu este viață mai dulce pentru om ca și viața cea sfântă în el, și cu care el Mă mângâie pe Mine, făcându-se odihna a Mea, căci Eu Mi-am pierdut odihna după ce omul a murit în păcat, poporul Meu de demult. O, Eu te aștept din nou, tată, și torn putere peste tine ca să poți să te faci al Meu și să fii tu ziua venirii Mele, și să nu mai fii tu noaptea stăpânitorului acestui veac, a fiilor întunericului, care din pricina faptelor lor rele nu iubesc lumina, nu vor să-și învedereze întunericul faptelor lor, poporul Meu de demult. O, ca și acum două mii de ani, puțini de tot în tine au voit să rămână ai Mei cu totul, și fără vicleșug să-Mi dea Mie vremea Mea cu ei, și nu lor să și-o dea. O, tu ai rămas cu legea cea care ocrotește păcatul, popor de demult, iar Eu am rămas cu suspin după tine, căci Eu te-am voit sfânt Mie, dar tu n-ai voit, și dulce ți s-a părut păcatul când ai dat să alegi calea Mea sau calea ta pentru tine, și M-ai lăsat plângând și așteptând și rușinat înaintea stăpânitorului întunericului acestui veac, care te slăbește ca să nu-ți vădești, și să-ți ții la întuneric faptele tale trupești, și să Mă dai pe Mine de la tine, căci Eu am venit în lume lumină, ca oricine crede în Mine, să nu piară, ci să aibă viață veșnică, poporul Meu de demult, și nu numai câtva timp viață, și apoi iarăși moarte și păcat; o, nu așa, popor de demult, nu așa, tată, nu așa. Eu altfel te-am învățat pe tine, și ți-am dat acum cartea vremii Mele cu tine ca să-ți amintesc de minunea Mea din mijlocul tău și să nu te lași să stai departe de Mine, ci să te trezești, poporul Meu de demult, și să Mă bucuri, tată, cu pocăința ta și cu umilința ta, și să Mă mărturisești Dumnezeu adevărat și Dumnezeul tău, așa cum fără de vicleșug M-au mărturisit ucenicii Mei cei aleși prin harul Meu acum două mii de ani, și pe care Eu îi mărturiseam și, grăind cu ei, le deslușeam lor tainele vieții, și îi iubeam pe cei fără de vicleșug în ei și Mă mângâiam de la ei.

O, popor de demult, am umblat cu tine pe pământ și te-am înfășat mereu în fașa cuvântului Meu cel dătător de viață, și te-am mângâiat, dar tu nu M-ai mângâiat și nu Mă mângâi, ba Mă lași mereu afară și stai rece, tată, și Mă uiți, și abia mai poți să-ți amintești de lucrarea Mea cu tine, poporul Meu de demult. O, te-am dăruit pe tine cu ucenici din mijlocul tău, fără de vicleșug în ei, și i-am pus cale a Mea între Mine și tine, dar tu, popor de demult, ai fost înțepat în inimă de

duhul rău ce s-a răzvrătit pe Mine în mijlocul tău. O, ce, oare, le-am făcut Eu lor rău, de Mi-au lovit credința ta în Mine? Cu ce, oare, s-au căpătat ei dacă n-au mai voit nici ei, și nici pe tine nu te-au mai voit cu împărăția Mea în tine, popor de demult? Nu fă și tu ca ei; să nu-Mi ceri răspuns pentru lipsa ta de Dumnezeu, învinuindu-i pe cei ce s-au lăsat cale Mie mai departe spre om după ce Mi-am luat pe vasul Meu, Verginica, la cer. O, păzește-te de păcatul răzvrătirii și intră sub scutul luminii, căci iată, Eu sunt cuvânt pe pământ, așa cum știi tu că am venit acum, și sunt Lumină care învederează pe cele din întuneric, popor de demult. O, te cuprind în duh de Bobotează; luminează-te cu harul Sfântului Duh și vino spre pocăință și spre duh de umilință înaintea Mea și șterge-Mi lacrima care-Mi curge pentru tine și cheamă-Mă în viața ta să-ți fii Domn, căci poporul Israel n-a voit să domnesc peste el, n-a voit să aibă cârmă pe pământ, și s-a voit mare cu voia sa și M-a dat de peste el, și l-a mâhnit pe Moise, sluga pe care o pusesem Eu pentru el ca să-l scape pe el de robie și de lacrimi, dar el s-a răzvrătit și M-a îndurerat, căci s-a dat mare, și a pierit Israel, pe care Eu l-am scos de sub robie ca să fie el poporul Meu. Mă doare și de el, și Mă doare și de tine, poporul Meu din vremea trâmbiței Mele Verginica, și tot atât o doare și pe ea, căci te-a vrut de mângâiere Mie și ei, o, popor fără trezie, dar tu nu sta așa, nu mai sta, măi tată, nu mai sta sub neînțeleptire, și lasă-Mă să-ți deslușesc tot ce tu nu poți fără Mine să știi, și învață cum să știi venirea Mea de azi și împlinirile pe care Eu, Domnul, le-am proorocit în mijlocul tău că se vor ivi; o, și câte am proorocit Eu pentru fericirea ta, popor de demult! Dar cum să fac, oare, să vrei să le înțelegi și să începi cu sfințenia, tată, și să nu ți se pară ție dulce viața ta, și amară viața Mea cea pentru tine, căci viața ta e amară, și tu nu ai singur cum să știi aceasta ca să te poți lăsa apoi născut de sus, din cuvântul Meu care s-a lăsat peste tine și care, iată-l, s-a făcut carte, după cum Eu, Domnul, am proorocit, popor de demult. O, Eu te doresc școlar cu carte, ca să te întreb și tu așa cum se întrebau fără de vicleșug în ei ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, iar Eu le deslușeam lor toate cele ce stăteau tănuite sub cuvântul Meu de peste ei, toate cele despre Mine între pământ și cer atunci și acum, poporul Meu de demult. Eu, Domnul, te rog, deschide cartea Mea cu tine și vezi că tu, acum, în loc să fii cel cu care Eu împlinesc pe cele proorocite pentru Mine cu tine, tu dai să semeni cu cei ce dau semnul Scripturilor care proorocesc despre răcirea dragostei și despre vremea necredinței cea de dinaintea zilei slavei Mele, zi cu slavă pentru cei izbăviți, și cu mânie pentru cei ce se osândesc prin necredința lor. O, învinuiește-ți răcirea dragostei și botează-ți în cuvântul Meu credința ta în el. O, plâng duminicile în cer, popor de demult, plâng zilele goale de Dumnezeu în oameni și plânge pământul de dorul Meu, iar Eu aștept după om, dar aștept după tine, poporul Meu de demult. Taina nașterii de sus voiesc să te cuprindă, și s-o cuprinzi în tine, ca să știi să Mă mărturisești, că mult am umblat Eu după tine și mult te-am învățat, popor de demult. Învață de la Mine, și nu te mai lăsa învățat și momit de cei care din mijlocul tău s-au ales răzvrățiți și și-au ascuțit ca sabia limbile lor, și ca niște săgeți aruncă vorbele lor veninoase ca să săgeteze din ascunzișuri, din întuneric, pe cel nevinovat, și spun: «*Cine ne va vedea pe noi?*» și așa singuri se rănesc cu limbile lor, atrăgându-și ei plata lor, după cum este scris.

O, trezește-te, popor de demult, ca să primești harul iertării și al împăcării și să-L împaci pe Dumnezeu cu tine, căci tu ai pe tine semnul acestei taine de cuvânt, cu care Eu Îmi povățuiesc de cincizeci de ani un popor pentru nădejdea mângâierii Mele, ca, apoi, Eu să vin și să împărătesc, după cum este scris în prooroci și în cartea Mea cu tine, poporul Meu de demult. Amin.

O, nu uita că Eu, Domnul Dumnezeuul tău, îți aștept desăvârșită trezirea ta, poporul Meu cel de demult al Meu. Amin, amin, amin.

Iar tu, popor micuț, născut pe calea Mea cu poporul Meu cel de demult, întărește-ți credința cea fără de vicleșug pentru lucrarea ei, și grăiește, tată, cu poporul cel de la început al acestui cuvânt de venire a Mea a doua oară de lângă Tatăl. Dacă nu vei putea să grăiești, popor micuț, nu sta așa, ci învinuiește-ți tăcerea și arată-i duhului potrivit că ești viu, și că Domnul este Cel viu în mijlocul tău, și mărturisește-Mă, fiule de azi, și lucrează-Mi, tată, căci cei ce grăiesc cuvintele

vieții atrag lângă ei pe îngerii lui Dumnezeu și pe sfinți, iar duhul cel potrivnic slăbește și se lasă doborât când Îl vede pe Domnul viu în ei. O, învață cât mai frumos mersul cel sfânt și cuvios înaintea cerului și înaintea omului, și nu uita să nu fii ca pe pământ, ci să fii cum iubește Domnul să fii pe pământ, popor mititel. Învață mereu, lucrează mereu, și botează-ți mereu în cuvântul Meu toată purtarea vieții tale, a limbii tale, a inimii tale, căci dulce har este cuvântul Meu de peste tine, și care te zidește ca să fii. E zi de Bobotează, iar Eu stau cu tine înaintea poporului Meu de demult, pe când tu nu erai încă pe calea Mea de azi a venirii Mele, dar Eu te-am chemat apoi și ți-am dat via Mea, ca tu să rodești, și să te am semn al venirii Mele, și să vadă țara venirii Mele că tu Mă iubești și că Mă ai și că Mă dai celor ce fără de vicleșug vin și se botează în cuvântul Meu care dă viață celor ce ascultă de el, poporul Meu. Amin.

O, botează-te, țara Mea, în cuvântul Meu, căci tu ești țara cea cu slava Mea în ea. Cuvântul Meu care grăiește în tine și cu tine, aceasta înseamnă slava Mea din tine, o, țara Mea cea cu comoară în ea. O, Eu, Domnul, te mângâi cu șoapta Mea de peste tine și te învăț nașterea cea de sus, și-ți spun ție așa cum spuneam și acum două mii de ani: *«Ce este născut din carne, carne este, iar ce este născut din Duh, duh este. Nu te mira că-ți spun: trebuie să vă nașteți de sus. Eu n-am venit în lume ca să osândesc lumea, ci ca să se mântuiască prin Mine lumea. Cel ce crede în Mine, nu se osândește, iar cel ce nu crede, a și fost osândit, fiindcă n-a crezut în Mine, căci Lumină am venit în lume, dar oamenii au iubit întunericul mai mult decât lumina, căci faptele lor sunt rele. Cine însă lucrează adevărul, vine la lumină, ca să se arate faptele lui că în Dumnezeu sunt săvârșite»*. Amin. Așa Îmi învățam Eu ucenicii acum două mii de ani, o, țara Mea, iar azi te învăț și pe tine, și voiesc să se arate cei fără de vicleșug în tine, căci aceluia atât de ușor le este să creadă în cuvântul Meu, încât ei înșiși mărturisesc prin fapta lor chipul Meu în ei, nașterea lor din Dumnezeu cu botezul cel de sus peste ființa lor, o, țară cu comoara Mea în tine, dar vino spre trezire, ca să-L cunoști și să-L vezi pe Cel ce bate ca să Se mărturisească El din mijlocul tău Dumnezeu al tău, iar tu a Sa, o, țară a Mea, cu comoara Mea în ea. Amin, amin, amin.

06/19-01-2007